

ความประเสริฐของการญิฮาด

[ไทย]

فضل الجهاد

[باللغة النابلاندية]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม บิน อับดุลลอฮ์ อัต-ตุวัยญีรีย

محمد بن إبراهيم بن عبد الله التويجري

แปลโดย: อันวาสะอู

ترجمة: أنور إسماعيل

ตรวจทาน: พัยซอล อับดุลฮาดี

مراجعة: فيصل عبد الهادي

จากหนังสือ: มุคตะศ็อร อัล-ฟีกฮ์ อัล-อิสลามีย

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแผ่และสอนอิสลาม อัล-ร็อบวะฮ์ กรุงริยาด

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

islamhouse.com

ความประเสริฐของการญิฮาด

ความประเสริฐของการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์

อัลลอฮ์ สุบหานะฮ์ วะตะอาลาได้กล่าวว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِآبٍ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์นั้นได้ทรงซื้อแล้วจากบรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งชีวิตของพวกเขาและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา โดยพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์เป็นการตอบแทน พวกเขาจะต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์แล้วพวกเขาก็จะฆ่าและจะถูกฆ่า เป็นสัญญาของพระองค์เองอย่างแท้จริง ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์เตวารอฮ์ อินญีล และอัลกุรอาน และใครเล่าจะรักษาสัญญาของเขาให้ดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกท่านจึงชื่นชมยินดีในการขายของพวกเขาเถิด ซึ่งพวกท่านได้ขายมันไปและนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง” (อัตเตาบะฮ์ : 111)

ความประเสริฐการออกเดินทาง(ในช่วงแรกของวัน)หรือเดินทาง(ในช่วงท้ายของวัน)เพื่อต่อสู้ในแนวทางของอัลลอฮ์

1. จากอะนัส บิน มาลิก เราะวะฎีย์อัลลอฮ์ อันฮ์ จากนบี ศ็อลลัลลอฮ์ ะลัยฮิ วะสลัลัมได้กล่าวว่า

«لَعَدْوَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا».

ความว่า “แน่นอนการออกเดินทาง(ในช่วงแรกของวัน)หรือเดินทาง(ในช่วงท้ายของวัน)เพื่อต่อสู้ในแนวทางของอัลลอฮ์นั้นดียิ่งกว่าโลกนี้และสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้ทั้งหมด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ หะดีษที่ 2792 และมุสลิม หะดีษที่ 1880 จำนวนหะดีษเป็นของมุสลิม)

2. จากอะบูอัยยูบ เราะวะฎีย์อัลลอฮ์ อันฮ์ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ศ็อลลัลลอฮ์ ะลัยฮิ วะสลัลัมได้กล่าวว่า

«عَدْوَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَغَرَبَتْ».

ความว่า “การออกเดินทาง(ในช่วงแรกของวัน)หรือเดินทาง(ในช่วงท้ายของวัน)เพื่อต่อสู้ในแนวทางของอัลลอฮ์นั้นดียิ่งกว่าสิ่งที่ดวงอาทิตย์ขึ้นและลง”(หมายถึงโลกดุนยาและสิ่งที่อยู่บนโลกนี้จากทรัพย์สิน) (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 1883)

ความประเสริฐของผู้ที่ออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์แล้วก็เสียชีวิตหรือถูกสังหารตาย

1. อัลลอฮ์ สُبْحَانَ اللَّهِ ว่าจะตะอาลาได้ตรัสว่า

﴿ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى

اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾

ความว่า “และผู้ที่อพยพไปในหนทางของอัลลอฮ์เขาก็จะพบในผืนแผ่นดินซึ่งสถานที่ที่อพยพอันมากมายและความมั่งคั่งด้วย และผู้ที่ออกจากบ้านของเขาไปในฐานะผู้อพยพไปยังอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ แล้วความตายก็จะมาถึงเขา แน่นอนรางวัลของเขาย่อมปรากฏอยู่แล้ว ณ อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อันนิสาฮ์:100)

2. อัลลอฮ์ สُبْحَانَ اللَّهِ ว่าจะตะอาลาได้ตรัสว่า

﴿ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾ وَلَئِنْ

مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾

ความว่า “และแน่นอน ถ้าพวกเจ้าถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์ หรือพวกเจ้าตาย (ในทางของพระองค์) แล้ว แน่นอนการอภัยโทษ และการเอ็นดูเมตตาจากอัลลอฮ์นั้นดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมกันอยู่ และแน่นอน ถ้าหากพวกเจ้าตายไปหรือถูกฆ่าแล้ว แน่นอนยังอัลลอฮ์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำไปชุมนุม” (อาละอิมรอน : 157 - 158)

ความประเสริฐของผู้ที่ต้องการญีฮาดแต่มีเหตุอุปสรรคหรือเจ็บป่วย

จากอะนัส เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ในขณะที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัมอยู่ในสงครามท่านได้กล่าวว่า

«إِنَّ أَقْوَامًا بِالْمَدِينَةِ خَلَفْنَا مَا سَلَكْنَا شِعْبًا وَلَا وَادِيًّا إِلَّا وَهُمْ مَعَنَا فِيهِ، حَبَسَهُمُ الْعُدْرُ».

ความว่า “มีบุคคลกลุ่มหนึ่งที่เราได้ทิ้งพวกเขาไว้ที่มะดีนะฮ์ พวกเขาจะไม่ขึ้นเขาหรือลงห้วยนอกจากมีพวกเขาเคียงข้างเรา(คือได้รับผลบุญเหมือนผู้ออกรบ) พวกเขามีอุปสรรคจึงไม่สามารถเข้าร่วมสงครามกับเราได้” (บันทึกโดยอัลบุคอรีหะดีษที่ 2839)

ความประเสริฐของผู้ที่จัดเตรียมเสบียงไว้ให้แก่กัรบเพื่อต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์

จากซัยด บิน คอลิด เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِحَيْرٍ فَقَدْ غَزَا».

ความว่า “ผู้ใดที่จัดเตรียมเสบียงไว้ให้แก่ภรรยาเพื่อต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์แน่นอนทนเท่ากับเขา ออกรบด้วยตัวเอง และผู้ใด(ที่ไม่ได้ออกรบ)ทำหน้าที่แทนภรรยาเป็นอย่างดีเท่ากับเขาได้ออกรบเองเช่นกัน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีห์ หะดีษที่ 2843 และมุสลิม หะดีษที่ 1895 ส่วนนวนหะดีษเป็นของอัลบุคอรีห์)

ความประเสริฐของผู้ที่ทุ่มเททั้งร่างกายและจิตใจเพื่อต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์

1. อัลลอฮ์ สุกุหฺนอะฮฺ วะตะอาลาได้กล่าวว่า

﴿ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِنًا يَغِيظَ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُنِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُنِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ ﴾

ความว่า “ไม่บังควรแก่ชาวมะดีนะฮฺและชาวอาหรับชนบทที่พักอยู่รอบๆ จะผินหลังให้กับรอซูลของอัลลอฮ์ และไม่บังควรที่เขาเหล่านั้นจะห่วงชีวิตของเขา มากกว่าชีวิตของท่านรอซูล ทั้งนี้เนื่องจากความกระหายน้ำก็ดี ความทุกข์ยากก็ดี และความหวาดโหดก็ดี เพื่อหนทางของอัลลอฮ์นั้นจะไม่ประสบบกับพวกเขา และแม้ว่าพวกเขาจะเหยียบย่างไป ณ ที่ใดที่ทำให้พวกปฏิเสธศรัทธากริ้วโกรธก็ตาม และพวกเขาจะไม่ได้รับอันตรายจากศัตรู นอกจากการงานที่ดีที่ถูกจารึกไว้แล้วสำหรับพวกเขาเพราะสิ่งนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้รางวัลของผู้กระทำ ความดีต้องสูญเสียไปเป็นอันขาด

และพวกเขาจะไม่บริจาคนในการบริจาคนใดๆ ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม และพวกเขาไม่เดินผ่านหุบเขาใดๆ นอกจากมันจะถูกบันทึกไว้ให้แก่พวกเขา เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงตอบแทนให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งที่ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้” (อัตเตาบะฮฺ : 120 - 121)

2. จากอะบฺุอับสฺุ เราะะฎิยัลลอฮุ อันฮฺุ ได้กล่าว ฉันได้ยืมท่านรอซูลุลลอฮฺ คือลัลลอฮฺ อะลยฺฮิ วะสลّم ได้กล่าวว่า

«مَنْ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ.»

ความว่า “ผู้ใดที่เท้าทั้งสองข้างของเขาเต็มไปด้วยฝุ่น (อันเนื่องมาจากการต่อสู้) ในหนทางของอัลลอฮ์ แน่นอนอัลลอฮ์จะห้ามไฟนรก(เผาไหม้)ตัวเขา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีห์ หะดีษที่ 907)

ความประเสริฐการบริจาคในหนทางของอัลลอฮ์

1. อัลลอฮ์ สُبْحَانَ اللَّهِ วัลلهُ أَكْبَرُ ۞

﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ ۗ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾ البقرة: 261﴾

ความว่า “อุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์นั้น อุปมาดังเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งที่ยกขึ้นเป็นเจ็ดรวง ซึ่งในแต่ละรวงนั้นมีร้อยเมล็ด และอัลลอฮ์นั้นจะทรงเพิ่มพูนแก่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์อีก และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้” (อัลบะเกาะรอฮ์ : 261)

2. จากอะบีมุสออบ อัลอันศอรีย์ เราะะฎิยัลลอฮุ อันฮู ได้กล่าวว่า

جاء رجل بناقة مخطومة فقال: هذه في سبيل الله، فقال رسول الله ﷺ: «لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ سَبْعُمِائَةِ نَاقَةٍ كُلُّهَا مَخْطُومَةٌ».

ความว่า “มีชายผู้หนึ่งที่ได้มาพร้อมกับอูฐที่สนตะพายแล้ว พยายามพูดขึ้นว่า (อูฐ)ตัวนี้(ฉันบริจาค)เพื่อหนทางของอัลลอฮ์ ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิมจึงกล่าวขึ้นว่า “ในวันกียามะฮ์สำหรับท่านจะมีอูฐถึงเจ็ดร้อยตัว ซึ่งทุกตัวต่างสนตะพายแล้วทั้งสิ้น” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 1892) (สนตะพายหมายถึง การเอาเชือกร้อยจมูกสัตว์เลี้ยงเช่นวัวควาย เป็นต้น เพื่อสะดวกในการจูง-ผู้แปล)

ความประเสริฐของผู้ที่ถูกฆ่าตาย(เสียชีวิต)ในหนทางของอัลลอฮ์

1. อัลลอฮ์ สُبْحَانَ اللَّهِ วัลلهُ أَكْبَرُ ۞

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦١﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ ﴿١٧١﴾﴾

ความว่า “และเจ้าจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า บรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์นั้นตาย หากมิได้ พวกเขายังมีชีวิตอยู่ ณ พระเจ้าของพวกเขาในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพ

พวกเขามีความปลื้มต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา จากความกรุณาของพระองค์ และปิติยินดีต่อบรรดาผู้ที่ยังมาไม่ทันพวกเขาซึ่งอยู่เบื้องหลังพวกเขาว่า ไม่มีความกลัวใดๆ แก่พวกเขาและทั้งพวกเขาก็ไม่เสียใจ

พวกเขาปฏิบัติยินดีต่อสิ่งอำนวยความสุขจากอัลลอฮ์ และความกรุณา(จากพระองค์) ด้วย และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงให้สูญหายซึ่งรางวัลของผู้ศรัทธาทั้งหลาย” (อาลิอิมรอน : 169 - 171)

2. จากอนุเกาะตาตะฮฺ เราะฮิฎัลลอฮฺ อันฮฺ ได้กล่าวว่า

جاء رجل إلى رسول الله ﷺ فقال: أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتُكْفَرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «نَعَمْ، وَأَنْتَ صَابِرٌ مُّحْتَسِبٌ، مُّقْبِلٌ عَيْرٌ مُّذِيرٌ إِلَّا الدِّينَ، فَإِنَّ جِبْرِيْلَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِي ذَلِكَ.»

ความว่า “มีชายผู้หนึ่งได้มาพบท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมแล้วได้กล่าวแก่ท่านรอซูลว่า “ท่านเห็นเช่นใด หากฉันถูกปลิดชีพในหนทางของอัลลอฮฺ บาปต่างๆของฉัน จะถูกให้การอภัยโทษหรือไม่? ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมจึงได้ตอบว่า “แน่นอน หากท่านมีความอดทน หวังในผลบุญ มุ่งมั่นในการต่อสู้ไม่หลบหนี(ท่านก็จะได้รับการให้อภัยโทษ)ยกเว้นหนี้สิน(อัลลอฮฺจะไม่อภัยโทษให้) มลาอิกะฮฺญิบรีล อะลัยฮิ อัสสะลาม ได้กล่าวแก่ฉันเช่นนั้น” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 1885)